

Lesbrief 5 – Werken en bidden

Jaar 2

Kim Nataraja

Voor de woestijnvaders en –moeders was werken én bidden de manier om te komen tot onophoudelijk gebed: "Hij, die het gebed samen laat gaan met noodzakelijke verplichtingen en noodzakelijke verplichtingen met gebed, bidt onophoudelijk. Alleen op deze manier is het praktisch mogelijk om dit gebod om altijd te bidden, te vervullen. Dit houdt in dat wij het geheel van het christelijk bestaan beschouwen als één groot gebed. Wat wij gewend zijn gebed te noemen, is daar slechts een onderdeel van". (Origenes – "Het gebed").

Het is belangrijk om te beseffen dat de kloosterlingen, ongeacht of ze in de Egyptische woestijn of in kloosters woonden, volkomen in hun eigen onderhoud konden voorzien; de monniken en nonnen verbouwden hun eigen voedsel, zorgden voor de gebouwen en eveneens voor het welzijn van de broeders en zusters, maar ook voor de lekgemeenschap om hen heen. De Woestijnvaders en –moeders werkten ook voor hun brood: ze maakten touwen, weefden matten en manden, maakten sandalen, die ze vervolgens verkochten op de markt om in hun eerste levensbehoeften te kunnen voorzien. Sommigen werkten op het land als dagarbeider in de vruchtbare vallei van de Nijl, anderen weefden vlas. Zelfs de gasten werden na een week genadig niets doen aan het werk gezet. De mensen die het gebed gebruikten als een excuus om niet te werken, werden met afkeuring bekeken.

"Sommige monniken kwamen om Vader Lucius te spreken en zeiden tot hem 'Wij werken niet met onze handen; wij gehoorzamen het gebod van Paulus en bidden zonder ophouden'. De oude man zei 'Eet of slaap je dan niet?'. Ze antwoordden 'Ja, dat wel'. Hij zei: 'Wie bidt er voor jou als je slaapt? Neem mij niet kwalijk, broeders, maar jullie brengen niet in praktijk waar je over spreekt. Ik zal jullie laten zien hoe je zonder ophouden bidt, hoewel ik met mijn handen werk. Met de hulp van God verzamel ik een aantal palmbladeren en ga zitten om ze te weven, terwijl ik zeg "Wees mij genadig, O God, in Uw grote goedheid; doe mijn beledigingen teniet door de veelheid van Uw genaden,". Hij zei tot hen: 'Is dit gebed of niet?' Zei antwoordden: 'Ja, dat is gebed'. En hij ging door "Als ik gewerkt heb en de hele dag in mijn hart gebeden heb, verdien ik ongeveer 4 kwartjes. Twee daarvan leg ik naast de buitendeur en met de rest koop ik voedsel. En diegene die de twee muntstukken vindt, bidt voor me terwijl ik eet en slaap. En op die manier, met Gods hulp, bid ik zonder ophouden."

In de moderne wereld kan ieder van ons zijn werk combineren met gebed door te mediteren, hetgeen tot onophoudelijk gebed leidt. "Wij beginnen normaal gesproken met het opzeggen van

de mantramaar als we vooruit gaan, bemerken we dat er steeds minder inspanning nodig is om door te gaan met het opzeggen tijdens de meditatieperiode. Vervolgens lijkt het alsof we de mantra niet zozeer in onze geest opzeggen maar eerder alsof hij opklinkt uit ons hart...en dat is het moment waarop onze meditatie echt begint...in plaats van het opzeggen of het laten klinken van de mantra, beginnen we er naar te luisteren met een steeds dieper wordende aandacht." (John Main 'Van Woord naar Stilte')

Vanaf dat moment zijn we ons bewust van de mantra die in ons wezen klinkt, zelfs buiten onze meditatieperiode om en ongeacht wat we aan het doen zijn. Als het plotseling stil wordt bij ons werk, horen we de mantra die opklinkt in ons wezen; als we 's nachts wakker worden, is hij daar ook. De mantra is ons anker middenin van de stormen van het leven.